

med det „illegale arbeidet“ deres! De resikerer bare en ting med det, nemlig at deres gode hensikter blir dradd i tvil. Og martyrer har vi nok av fra før.

Firmaet Heim & Lundin a/s, Oslo, er et av den nye tids millionfirmaer som tjener formuer på tyskernes utplyndring av nordmennene og andre folk. Det er særlig fettstoffer de hjelper til med å skaffe sine sjefer. Folk i direksjonen tjener fyrstelige gasjer. Som eksempel kan nevnes at salgssjefen tjener 150 kr. DAGEN - etter eget oppgivende i en rettssak mot en ARBEIDER som ble dømt til å betale salgssjefen 1000 kroner i erstatning.

Salgssjefen har før vært „noe“ på et apotek. Nå er han stor mann. Arbeideren derimot har aldri vært „noe“ - bare kropsarbeider. Og som tusen andre av sine klassefeller kommer han heller aldri til å bli annet under nyordningen. De arbeider i dag som før for 60 kroner uka, det er sabotasje å slutte eller streike, arbeidsgiveren har for sikkerhets skyld beslaglagt hans rasjoneringskort og en arbeider har ikke som en salgssjef høve til å kjøpe nye på svartebørsen. Arbeiderens kone må og-å arbeide på fabrikk. Hun har 40 kr. uka. De slutter kl. 5. Så skal han stå i matke for å få vite at alt er utsolgt og kona skal av dette innkjøp lage mat til familien. Blir det litt knapt, får de alltid høre at de må vise litt samfunnsånd. De får jo også 300 gram kjøtt i uka. Dette er ikke bare lagnaden til en, men TUSEN arbeiderfamilier i dag - - - Vi husker ikke i farten hva ns pro-

gram sier om dette. Men det er sikkert både rørende og vakkert.

Kan du si meg likheten mellom vekkeklokke og han derre Rommel i Afrika, spør Hansen sin gammelvenn Persson -

Nei, det kan ikke Persson. Jo, min gode Persson, det skal jeg forklare deg.

Vekkeklokka går framover og sier TIKK-TAKK! Men Rommel går bakover og sier: TAKK-TIKK!

Ha-Ha-Ha, humra Persson og rista på skjegget.

SÅ RETTER VI EN TAKK til alle de landsmenn som i året som gikk har ytt sin hjelp til nødstilte og forfulgte nordmenn og alle de som på annet vis har gitt sitt bidrag, stor eller lite, i vår felles innsats for et fritt Norge. Hjelpen har kommet fram til de som trengte den, og av det som mest får disse ledløse og forfulgte til å holde ut og føle sterke sin kamp mot tyrannene og nettopp vissheten om at de har sitt folk trofast bak seg, knyttet sammen med solidaritetens sterke band tvers over tro og klassegrenser . . .

VÆR FORSIKTIG!

7 8 FEB. 1943

Mappe
Ksp
Jfr.

FRIHETEN

Nr. 4 - 1943 KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

NORD-NORGE —

Quislings store triumf i agitasjonen er for tiden Nord-Norge. Ny er den ikke, tvert i mot, den er slitt og frynset, gammel og avfeldig. Noe annet kan en heller ikke vente, for det første er den samme agitasjon brukt av de forskjellige retninger i 3 menneskealdre, for det annet kan en ikke vente at det store Q skal makte å bringe noe nytt inn i agitasjonen. Det er ikke Sovjet-styret i Rusland som har skapt dette problem. Lenge før noen hadde hørt om Sovjet-styret derborte var russerne brukt som de store busemenn. Tjsarens Rusland var like farlig som Sovjet i dag. I snart 150 år er det to ting barna her i landet er blitt skremt med: Helvete og Rusland. Vr regner med at alle sundt tenkende mennesker ser humbugen i den agitasjon som nå gjentas, og at den derfor er like virkningsløs som den er tåpelig. Men vi regner med at det kan finnes enkelte svake sjeler som kan bite på, nettopp fordi vi hørte det samme som barn. Vi vil derfor komme litt inn på spørsmålet. Det kan da for det første slås fast at det utenom ns ikke finnes noen

som vil støtte tanken, for ikke å si kravet, om fremmed herredømme over noen del av Norge. Dette uansett hvilken makt det var tale om skulde overta landet helt eller delvis. Dernest kan en med like stor sikkerhet slå fast at et slikt krav ikke har vært satt fram av noe russisk riksstyre, og da aller minst av det nåværende. Tyskerne og ns prøver her å føre bevis for sin påstand ved å henvise til besettelsen av randstatene og til vinterkrigen mot Finland og den delvise besettelse av Polen høsten 1939. Det er intet bevis. Alle disse foranstaltninger fra Sovjets side var taktiske skritt for sikre sine egne grenser. Utviklingen har da også vist at de så klart for seg hva som vilde komme. Ingen kan i dag påstå annet enn at krigen mot Finland var et taktisk trekk for å slå istykker de festningsverker som finnene, delvis ved fremmed hjelp hadde bygget like inn på Sovjets stuedør. Kfr. her opplysninger under sjølve krigen om at festningsverkene var bygd av ikke finske fagfolk. En besettelse av Nord-Norge kan, under de nåværende forhold, også være et taktisk trekk i den krig som Det kan skje av Sovjet, England og USA, men det betyr ikke

JNr. 01322 M.
1943

illegale grupper og at resultatene lot vente på seg. Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lyktes å få snudd,

ende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Di fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

at landsdelen ETTER KRIGEN skal være noen utenlandsk koloni. Ved fredsbordet vil sikkert da allierte følge den rettesnor de har trukket opp, nemlig full frihet for de små nasjoner. En kan være ganske rolig for at et slikt krav som Nord-Norge til Sovjet ikke vil bli satt fram av den nåværende russiske regjering. Det vil være stikk i strid med den politikk den hittil har ført.

Et annet spørsmål i denne forbindelse og som vi har all interesse av å diskutere med Sovjet, er transithandel over N. N. Sverige har hittil brukt Narvik. Ja, en kan vel nesten si at Narvik for en stor del er avhengig av den svenske trafikk, at den skylder den sin eksistens. Det skulle ikke foreligge noen grunn for oss til å nekte en slik gjennomgangstrafikk til Sovjet og dermed også Finland som vilde få en stor del av banen på sin grunn. Det er virkelig vanskelig å tenke seg at det skulle komme noe riksstyre her i landet som vilde sette seg mot at det ble drevet transithandel og direkte handel med en makt som Sovjet-Samveldet. Vi kunne bygge vår del av en eventuell jernbane, arbeidet vilde sikkert komme godt med. For våre forsyninger, vår eksport av f.eks. fisk, vilde lettes i betraktelig grad. Fiskerier i Nord-Norge vil sikkert ikke ha noe imot å få sin fisk omsatt på en lettvintere måte enn før krigen.

Det må ligge klart i dagen at alt snakk om avståing, «bolsjerisering» under Sovjet-Samveldet er vrøvl som alt annet fra den kant. Vi nordmenn avstår ikke en tomme jord til noen annen makt. Vi krever heller ikke noe av noen, men vi vil være med å bygge opp samferdselslinjer

10 år. Når en så alle de prangende overskrifter som nasipressen brukte ved 10 års jubileet for Hitlers styre i Tyskland, skulle en tro at han hadde ruddet landet fra fullstendig utslettelse, ikke bare økonomisk, men som del av jordkloden. Uten ham vilde det være et gapende hull der som Tyskland nå ligger.

Det vånlige er, at en ser seg tilbake og vurderer det som en har gjort når en passerer en slik milepel, Hitler fikk ikke lov til det. Han hadde sikkert forestilt seg 10 års dagen som en seirens dag hvor han skulle være midtpunktet - aksens - som alt dreiet om. Han oppnådde ikke noen seier, hyldesten, fanfarene, fakkeltøget fra 30 januar 1933 gjentok seg ikke. Hitler måtte nøye seg med en proklamasjon - gamle fraser. Det eneste nye er, at nå er Gud satt på førsteplassen, ikke Hitler.

Tilbakeblikket viser da også et skremmende bilde. Det må nok erkjennes at Hitler i de første år av sin diktaturtid klarte å sette det tyske folk i fart framover. Det som det tidligere styre ikke hadde maktet, det klarte den brutale makt - nazi - Arbeidslosheten kom vekk, industrien blomstret, landbruket fikk sine millioner og folk sluttet i forholdsvis

som kan lette vår samhandel med de land som har noe å selge oss og som er kjøpere av det vi kan utføre. Enten dette skjer med skip, eller med jernbaner, fly eller bil, det spiller ingen rolle. Hovedsaken er at vi sjøl får bestemme hva som skal gjøres, ikke som nå, bli diktert det av overfallsmenn og kremmere. Vi vet at krigen vil ende til vår fordel, at vårt mål vil bli nådd.

stor utstrekning opp om Hitler. Men bak alt dette, bak enhver handling lå det ene mål: KRIG! Ikke et skritt ble tatt, ikke en lov gitt eller forordning satt ut i livet uten at spørsmålet ble stilt: VIL DET TJENE KRIGEN? Et ledd i dette var det også at fengslene fyltes, terror og mord på anderledes tenkende. Opposisjonen ble slått ned, brutalt og uten hensyn.

En slik politikk måtte føre rett i avgrunnen, eller til toppen. Hitler regnet med at de andre nasjoner sov, men han regnet feil, en var våken, Sovjet-Samveldet. England og USA forstod også faren i siste stund og tok front mot tyranniet. Den seier som 10 års dagen skulle fullbragt, den er ikke kommet. Tilbakeblikket viser oss det tyske folk i mer elendighet, sorg og fortvilelse enn noen gang før i historien. Tysklands beste ungdom, og eldre med, er meiet ned på slagmarken, nazis sorte klo har rullet fram til praktisk talt alle Europas folk, til alle hjem. Enten har de mistet en av sine kjære, eller så venter de i redsel og angst på hva høddelens svenner vil foreta i neste omgang.

Forsiktige, nøytrale iakttagere regner med at Tyskland har hatt ca. 4 millioner døde og 3 millioner sårede og fanger. Ved 10 års dagen er hakekorshæren på tilbaketog praktisk talt over det hele. I Russland arter det seg nærmest som en katastrofe. Et slikt 10 års jubileum har aldri noen stat feiret før, så forsåvidt har Hitler skapt noe enestående i historien. Symbolet for jubileet er:

H a k e k o r s e t s o m s y n k e r i 20 mill. liter tysk blod. Så mye måtte det til. Men opp av

blodbadet vil det stige et rent symbol for folket som nå stønner under åket, men hakekorset vil bli på bunnen, det vil aldri mer vise seg for jordens folk.

Bredtvedt fengsel er en institusjon som er innstiftet av us og som brukes som politisk fengsel for det «statsbærende parti». For tiden er det omlag 230 fanger i fengslet, derav 146 jøder. Fangenes alder er fra 18 måneder til 84 år. Direktør for denne anstalt er fhv. lensmannsbetjent N. Daae-Tvedt. Den eneste kvalifikasjon han har for stillingen er, at han er i slekt med den korrupte «justisminister» S. Riisnes. I hendene på denne 28 år gamle kverulant er da disse mennesker gitt. Han kan tilsynelatende skalte og valte som han vil. Vi har før vært inne på hans ledelse av fengslet og de påfunn han har satt ut i livet. I dag vil vi få gjengi spiseseddelen slik som den ser ut etter at «direktøren» den 6 januar 1943 hadde foretatt sin regulering.

Hver fange får pr. dag: 200 gram brød, 14 gram fett, 200 gram fisk og poteter. Inntil 22/12 1942 fikk fangene 1 liter suppe til middag, melk til 2 frokost, 42 gram smør og 600 gram brød pr. dag. Som julegave fikk de nedslag med 1/3 og altså den 6 januar med ytterligere 1/3. Nedsettelsen er foretatt ganske egenmektig. Fengselsstyret har ikke vært spurt. En fange skal altså ikke ha den rasjon som myndighetene ellers har fastsatt for oss som er utenfor dette symbol på den nye stat. I sitt arbeid for å sette fangene på sultegrensen har «direktøren» hatt trolig hjelp av sin overkokk, kon-

illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lyktes å få snudd,

ende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

i fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

dittor Egeland fra Kragerø. Han Han tilhører en av landets værste ns familier. Hans spesialitet er rødvin, - for egen munn. Urmaker Bache, Hegdehaugsvegen 3, Oslo, ft. fengselsbetjent på Bredtveit, er også av dem som gjør livet surt for fangene. Vi skal komme tilbake til disse herrer når krigen er slutt!

X Provokatorer. Det råder for tiden en sterk nervøsitet innen nazi. I de siste par uker er det foretatt omkring 300 arrestasjoner i Oslo, Drammen og omland. Den egentlige årsak til dette er vel stillingen på østfronten, det var nemlig restene av det gamle kommunistiske parti som den negang sto for tur til å bli «satt inn». Ingen frihetselskende nordmann kan lenger føle seg sikker. Ingen vet hvor neste aksjon vil ramme. Tyskerne og ns ser syner ved høylys dag, og kun et litet ord skal til, så ruller arrestordene ut. Det gjelder derfor å være ytterst forsiktig. Fram for alt må en være på vakt mot provokatorer, de vil sikkert komme til å opptre i stadig stigende antall etter som stillingen blir værre for nazi. For en ukes tid siden ble en tysk polirioffiser skutt i Oslo. Det vakte raseri blant tyskerne og den store Q's støttet kraftig opp under kravet om unntagelsestilstand og nye mord. Det ser ut som det glir over denne gang, grunnen finner vi det ikke heldig ikke å komme inn på, men skulde slikt gjenta seg må vi regne med de verste følger. Det synes også å være liten uenighet i denslags handlinger. Det kan ikke være ansvarlige folk som står bak slikt. Sjølsagt erkjenner vi at det mange ganger kunne være fristende å besørge de verste boller

av det tyske og norske politi ut av verden, men en plikter å være merksam på den følge det kan få for skyldfrie nordmenn. For tyskerne som dag mister tusener på tusener på slagmarken, betyr tapet av en eller noen få mann ikke noe, men for det frie Norge betyr det uendelig meget at vi kan holde våre kadre hele, borte fra bøddeløkse. Vær på vakt. Ingen ansvarlig nordmann drøfter tysk eller norsk politikk på offentlige steder, eller med ukjente folk.

Fra Oslo blir det meldt at statspolitietts folk i stadig stigende utstrekning foretar ransaking av folk ute i gatene. Vær på vakt. Det er trist å vite at de fleste arrestasjoner og mord her i landet skjer på grunn av folks løsmunnethet og uforsiktighet.

Tysk administrasjon. Ved et tysk anlegg på fjellet i Norge hadde et firma akkord med å sette opp en brakke. Før brakken ble ferdig fant de tyske sjefene (det var muligens nye) ut at den måtte flyttes. Denne flytting ble satt bort til et annet firma, men for at det som hadde med oppsetningen skulde få sine penger utbetalt måtte arbeidet gjøres ferdig. Nå opplever en så at det ene firma holder på i den ene enden av brakka og setter inn dører og vinduer, legger golv og tak, mens det i den annen ender holder på nye folk og demonstrerer det hele. Slik administrasjon er det som vil lære oss hvordan et land skal styres.

I Kristiansand og en annen by på Sørlandet er samtlige politimenn i det gamle korps arrestert.

FRIHETEN

Nr. 5 - 1943 KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

UNGDOMSTJENESTEN

Uten å vite det, eller vilde det, har befalet ved arbeidstjenesten styrket motstanden mot og satt ned respekten for det som ns tar til med. Så gjaldt det å få noe annet og bedre materiell. Da var det naturlig å se seg om etter objekter som var lettere å håndtere enn 20 åringene. Valget måtte da falle på barna våre. Den var det også en aldri så liten sjanse for at de skulde få de beste folk til å pøse nasividenenskapen inn i barnesjelen. Sjansen røk. Lærerne nektet. De tok kampen opp — og vant. Ungdomstjenesten måtte derfor settes ut 1 år. Nå er det da kommet så langt at det skal prøves. Alle barn mellom 10 og 18 år skal inn i ungdomstjenesten. Hvem som skal være lærere er ikke oppgitt, men det kan hende de kan gå fram slik over alt som de har gjort i enkelte bygder, de har satt sine «tillitsmenn» til å forestå arbeidet. Kirkens menn, som med tilslutning av alle de øvrige menigheter, har tatt saka opp og fra prekestolen lest opp en kraftig protest mot dette forsøk på å nasifisere barn og ungdom. Dette opprop vil vi gi all vår støtte. Lærerne har tatt sin kamp, kirken i deres anti nasistiske innstilling.

Uten å vite det, eller vilde det, har befalet ved arbeidstjenesten styrket motstanden mot og satt ned respekten for det som ns tar til med. Så gjaldt det å få noe annet og bedre materiell. Da var det naturlig å se seg om etter objekter som var lettere å håndtere enn 20 åringene. Valget måtte da falle på barna våre. Den var det også en aldri så liten sjanse for at de skulde få de beste folk til å pøse nasividenenskapen inn i barnesjelen. Sjansen røk. Lærerne nektet. De tok kampen opp — og vant. Ungdomstjenesten måtte derfor settes ut 1 år. Nå er det da kommet så langt at det skal prøves. Alle barn mellom 10 og 18 år skal inn i ungdomstjenesten. Hvem som skal være lærere er ikke oppgitt, men det kan hende de kan gå fram slik over alt som de har gjort i enkelte bygder, de har satt sine «tillitsmenn» til å forestå arbeidet. Kirkens menn, som med tilslutning av alle de øvrige menigheter, har tatt saka opp og fra prekestolen lest opp en kraftig protest mot dette forsøk på å nasifisere barn og ungdom. Dette opprop vil vi gi all vår støtte. Lærerne har tatt sin kamp, kirken

illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lyktes å få snudd,

ende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

i fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!